

SPELREGELS MAAS EN WAALSE BILJARTBOND

Art.1.

Begin van de partij: trekken voor de beginstoot, daarvoor uitgenodigd door de arbiter die de ballen in de beginstootpositie heeft gelegd. Het trekken voor de beginstoot dient door beide spelers gelijktijdig en rechtstreeks van de bovenband te geschieden, zodanig dat de spelers met de aan hen toegewezen bal die band éénmaal raken. De speler wiens bal het dichtst bij de benedenband tot stilstand komt, mag bepalen aan wie de beginstoot wordt toegekend. De speler aan wie de beginstoot wordt toegekend, mag tevens als eerste het materiaal beproeven. (zie artikel 2) Raakt een van de spelers tijdens het trekken met de hem toegewezen bal een andere bal, meer dan één keer de bovenband of geen enkele keer de bovenband, dan bepaalt de andere speler aan wie de beginstoot wordt toegekend. Komen de ballen, waarmee getrokken is, naar het oordeel van de arbiter op gelijke afstand van de benedenband tot stilstand, raken de ballen elkaar zonder dat duidelijk is wie daaraan schuld is of raken beide ballen meer dan één keer of geen van beide de bovenband, dan wordt opnieuw getrokken voor de beginstoot. De speler aan wie de beginstoot wordt toegekend, speelt met de ongemerkte bal. De andere speler speelt met de gemerkte of gele bal.

Art.2.

Iedere speler mag gedurende drie minuten het materiaal beproeven, direct na het trekken voor de beginstoot, voorafgaande aan elke door hem te spelen partij.

Art.3.

Direct nadat het materiaal is beproefd, plaatst de arbiter de ballen als volgt in de beginpositie: a: de rode bal op het bovenacquit; b: de gemerkte of gele bal op het benedenacquit; c: de (ongemerkte) speelbal op het rechteracquit, tenzij de speler aangeeft vanaf het linkeracquit te willen afstoten.

Art.4.

Vanuit de beginpositie moet direct vanaf de rode bal worden gespeeld.

Art.5.

Onder een carambole wordt verstaan het met de speelbal raken van beide andere ballen, nadat deze speelbal in beweging is gebracht door een met de pomerans eenmaal toegebrachte stoot. Telt de arbiter een carambole geldig, dan mag de speler zijn beurt vervolgen, tenzij hij/zij het einde van zijn partijlengte heeft bereikt. Telt de arbiter een carambole niet geldig, dan is de beurt van de speler voorbij en is de andere speler aan de beurt, tenzij deze in de voorafgaande beurt de partij heeft beëindigd.

Een carambole is geldig nadat alle ballen tot stilstand zijn gekomen en geen van de navolgende fouten is/zijn gemaakt:

- uitgesprongen bal: het tijdens de uitvoering van een stoot uitspringen van één of meerdere ballen. Zie punt 7
- touché: het tijdens de uitvoering van een stoot aanraken van een van de ballen met de keu, anders dan met de pomerans, of onverschillig op welke andere wijze dan ook.
- indirect touché: het door de speler met opzet zo handelen dat hij een of meer ballen, zonder deze direct aan te raken, van plaats of loop doet veranderen.
- biljardé: het met de pomerans nog in contact zijn met de speelbal op het moment dat deze bal een andere bal of de band raakt, of het op of langs de band of andere bal spelen, als de arbiter heeft aangegeven dat de speelbal vast

- voeten los: tegen die band of bal ligt. (Beweegt de andere bal door het verliezen van het steunpunt dat de speelbal hem gaf, dan wordt dat niet als fout aangerekend) het niet met tenminste één voet de vloer raken, op het moment dat de speler afstoot.
- merkteken: het op de omlijsting, band of speelvlak aanbrengen van een zichtbaar merkteken.
- verkeerde bal: het spelen met een andere bal dan de speelbal.
- bewegende ballen: het afstoten op het moment dat alle ballen, na het maken van de voorafgaande stoot, nog niet tot stilstand zijn gekomen.

Indien een bal caramboleert waarbij een van bovenvermelde fouten is gemaakt mag de arbiter deze niet goedkeuren en roept: “noteren” en geeft tevens de fout aan. De hieraan voorafgaande gemaakte caramboles worden genoteerd.

Stoot de speler tweemaal (reflex of expres) dan geeft de arbiter de speler een waarschuwing en plaatst de ballen in de positie van eerste aanraking.

Alleen indien de arbiter niet constateert dat een speler conform de bovenstaande lijst met de verkeerde bal speelt, is het alleen de spelende tegenstander en/of een der beide schrijvers toegestaan dit aan de arbiter kenbaar maken. Het is niet toegestaan, voor zowel de arbiter, de spelende tegenstander alswel enig ander persoon van beide teams, vooraf te waarschuwen of te melden dat met de verkeerde bal gestoten gaat worden. Het is aan de speler zelf om er op toe te zien dat hij de juiste bal neemt.

Indien de arbiter een stoot reeds heeft geteld, en er daarna wordt vermeld dat met de verkeerde bal is gestoten, dan wordt roept de arbiter “noteren”, geeft de fout aan, en de reeds voorafgaande caramboles inclusief de laatste stoot worden genoteerd.

Art. 6.

Ligt de speelbal vast tegen een van de andere ballen of tegen beide andere ballen - zulks ter beoordeling van de arbiter - dan heeft de speler de keuze uit:

- a) het laten plaatsen van alle ballen in de beginpositie. (zie punt 3 en 4)
- b) het spelen van losse band
- c) het spelen vanaf een niet vastliggende bal
- d) het ‘vrij’- spelen van zijn speelbal door een kopstoot (massé of inpiqué)

Art. 7.

Een bal is uitgesprongen als deze buiten de houten omlijsting komt of buiten het biljart komt/springt of als de arbiter heeft geconstateerd dat deze de omlijsting heeft geraakt. Springen één of meerdere ballen uit, dan dienen alle ballen in de beginpositie te worden geplaatst. (zie punt 3 en 4)

Art. 8.

Wanneer, afgezien van de speelbal, de beide andere ballen binnen de afgezette lijn in de hoeken terechtkomen, is de positie “entree” ingetreden. Nu mag nog slechts één carambole gemaakt worden binnen de driehoek waarna de positie “dedans” ontstaat. Bij het maken van een 2de carambole dient één der beide aangespeelde ballen de driehoek te verlaten. Gebeurt dit niet, dan wordt dit als fout aangerekend en door de arbiter aangeduid met: “reste dedans”. Indien één der aangespeelde ballen na het verlaten van de driehoek, wederom terugkeert in de driehoek, dan ontstaat weer de positie “entree”. “A cheval” is elke positie die niet “entree” of “dedans” is.

Bepalend is het raakpunt van de ballen met het laken. Ligt de bal op de lijn, dan geldt dit als in het betreffende hoekvlak.

Art. 9.

Gedurende de wedstrijd mogen de ballen beslist niet worden verwisseld.

Art. 10.

Heeft de arbiter voor een van de spelers de laatste te maken carambole van het voor deze speler vastgestelde aantal te maken caramboles geteld, dan is deze speler winnaar van de partij, ook al blijkt daarna dat door een fout in de tellijst deze speler te weinig caramboles heeft gemaakt. Indien deze speler een beurt meer heeft gebruikt dan de andere speler, dan heeft de andere speler nog recht op de gelijkmakende beurt. Hiervoor plaatst de arbiter de ballen in de beginpositie. (zie punt 3 en 4.) Behaalt de andere speler in de gelijkmakende beurt eveneens het voor hem vastgesteld aantal te maken caramboles, dan is de partij gelijk geëindigd.

ARBITRAGE EN TELLING

Art. 11.

Het thuis spelende team wijst uit dit team een arbiter aan voor elke te spelen partij.

Art. 12.

De arbiter controleert het materiaal en de speeltafel (zijn de hoeken op het biljart getekend). Verder zorgt hij ervoor dat de partij voor beide spelers zo optimaal als mogelijk verloopt, zonder vooroordelen en/of partijdigheid voor een van de spelers. De arbiter is voor deze partij in zijn geheel verantwoordelijk en voor zover aanwezig, ook voor de stand op het scorebord.

De spelers moeten zich aan de beslissingen van de arbiter houden.

Art. 13.

De arbiter is verplicht voor iedereen duidelijk verstaanbaar te arbitreran.

Art. 14.

Het thuishteam moet schrijven en is verplicht gedurende de hele wedstrijd aan een tafel te zitten en een goed overzicht te hebben van wat er tijdens de wedstrijd gebeurt. De schrijvers moeten luid en duidelijk melden dat een speler nog slechts 5 caramboles verwijderd is van het aantal caramboles dat hij moet spelen.

Art. 15.

Het bestuur van de MWBB heeft het recht om tijdens de competitie het tellen en/of schrijven van betreffende partijen op zich te nemen.

Art. 16.

Fouten die ontstaan door handelingen van derden kunnen de spelers niet worden aangerekend. Zijn door een dergelijk geval de ballen verplaatst, dan zal de arbiter deze ballen zo nauwkeurig mogelijk in de oorspronkelijke positie terugplaatsen.

Art. 17.

Gedurende een wedstrijd heeft de arbiter het recht de partij kortstondig te schorsen.

Art. 18.

De arbiter of een der beide teamleiders hebben het recht een wedstrijd te staken bij ernstige ordeverstoringen. Hij dient dit onmiddellijk te melden aan de competitieleider.

Art. 19.

De arbiter dient ervoor te zorgen dat de speler, die niet aan stoot is, op de daarvoor bestemde plaats gaat zitten c.q. plaatsneemt.

Art. 20.

De arbiter dient ervoor te zorgen dat de beide spelers zo min mogelijk worden gehinderd. Worden gelijktijdig twee of meer partijen gespeeld dan dient de arbiter zich zodanig te gedragen dat ook de spelers van die andere partij zo min mogelijk door hem worden gehinderd.

Art. 21.

Voor en tijdens de uitvoering van een stoot dient de arbiter zich zodanig op te stellen dat hij op de best mogelijke manier kan vaststellen of de speler de spelregels naleeft en kan constateren of een carambole al dan niet wordt gemaakt.

LOKALITEITEN

Art. 22.

De thuisclub zorgt voor orde en rust gedurende de wedstrijd.

Art. 23.

Het is ten strengste verboden dat spelers en/of arbiters boven de biljarts roken Evenals het gebruik van mobiele telefoons. Men dient deze uit te schakelen. Is dit niet mogelijk omdat u bereikbaar moet zijn, meldt dit dan aan de arbiter en aan uw tegenstander.

Art. 24.

Is bij aanvang van de wedstrijd een van de spelers zodanig onder invloed dat hij/zij de partij niet volgens de voorgeschreven wedstrijdregels kan spelen dan is zijn teamleider hiervoor verantwoordelijk. De teamleider moet hem het deelnemen aan de wedstrijd ontzeggen. Mocht dit niet gebeuren en er wordt melding van gemaakt dan zal het bestuur een of beide partijen horen en hierover een uitspraak doen. Er kan een schorsing en/of een boete opgelegd worden.

MATERIALEN

Art. 25.

Een biljart, afmeting 230 bij 115 cm (wedstrijdbiljart) of 210 bij 105 cm (klein biljart), dient zuiver waterpas te staan, verwarmd te zijn en voldoende verlicht te zijn. Het laken en de ballen dienen van deugdelijke kwaliteit te zijn. De zgn. "driebandenballen" (met stippen) mogen voor libre en kader niet gebruikt worden.

Art. 26.

De hoeken van het biljart moeten worden afgetekend met voorkeur krijt of wit potlood in gelijkbenige driehoeken van 17 cm. (wedstrijd- en klein biljart)

Bij het spelen met de grote hoek (alleen op wedstrijdbiljart) is de afmeting van de hoeken 57,5 x 28,75 cm.

Art. 27.

Op de biljarts dienen de acquits duidelijk te zijn aangegeven.

Onder acquits wordt verstaan:

- a) het benedenacquit : het middelste acquit op de afstootlijn.
- b) het linkeracquit : het acquit links naast het benedenacquit.
- c) het rechteracquit : het acquit rechts naast het benedenacquit.
- d) het middenacquit : het middelste acquit op de lengte-as.
- e) het bovenacquit : het acquit het dichtst bij de bovenband.

DRIEBANDEN - KLEIN

Art. 28.

Direct nadat het materiaal is beproefd, plaatst de arbiter de ballen als volgt in de beginpositie:

- a. de rode bal op het bovenacquit.
- b. de gemerkte bal op het benedenacquit.
- c. de speelbal moet op het rechteracquit worden geplaatst, tenzij de speler uitdrukkelijk vanaf het linkeracquit wenst af te stoten.

Art. 29.

Vanuit de beginpositie moet direct vanaf de rode bal worden gespeeld.

Art. 30.

Bij het driebanden dient de speelbal alvorens deze de tweede aanspeelbal raakt ten minste drie - al of niet dezelfde - banden te hebben geraakt.

Ligt de speelbal vast tegen een band dan telt die band niet mee. De arbiter annonceert in dit geval: "vast van band".

Art. 31.

Raakt de speelbal de tweede aanspeelbal zonder dat daarvoor drie banden zijn geraakt, dan wordt dat als fout aangerekend, aangeduid met geen band, één band of twee banden, dit naar gelang van het aantal banden dat de speelbal wel heeft geraakt.

Art. 32.

Ligt de speelbal vast tegen een of beide andere ballen, dan mag de speler kiezen uit:

- a. het spelen vanaf een niet vastliggende bal of via een of meer banden tegen welke de speelbal niet vastligt;
- b. het spelen van losse band
- c. het losspele van zijn speelbal door een kopstoot (massé / piqué);
- d. het op de acquits laten plaatsen van zijn speelbal en de daaraan vastliggende bal, eventueel alle ballen als de speelbal tegen beide andere ballen vastligt en wel;
 - de rode bal op het bovenacquit;
 - de speelbal op het benedenmiddenacquit;
 - de andere bal op het middenacquit.

Is het voor de vastliggende bal aangewezen acquit ver

Art. 33.

Springen een of meer ballen uit, dan dien(t)en alleen de uitgesprongen bal(len) op de acquits te worden geplaatst zoals is omschreven in punt 5C vanaf alinea 3.